

PAP JÓZSEF VERSEI

MEGINT A MADÁRRÓL

Megint a madárról,
és most csak azt,
hogy ne némuljon el,
ne hagyja abba énekét,
a fájdalmában és jókedvében
égiekhez és földiekhez szólót,
amint reggelente belépek a kertbe;
hiszen miatta teszem, a gátlástalan
és szeplőtelen fogantatású szózatért,
amit aztán naphosszat buzgón és némán
felmondok magamba mint evangéliumot,
hogy föloldozzam – ha egyáltalán még
föloldozható a szó – esendő voltomat.

VARÁZSIGÉK BETŰRENDES OSZLOPSORA

*Háborúk és más rontások ellen.
Elmondani naponta egyszer
hajnali vagy esti szürkületben*

I.	II.	III.
akarjatok	arassatok	aludjatok
álmodjatok	áldozatok	ápoljatok
béküljetek	bomoljatok	bólintsatok
cipeljetek	cikázatok	cifrázások
csókoljatok	csettintsetek	csapódjatok
daloljatok	dohogjatok	döngessetek
eszméljetek	edződjetek	epedjetek
ébredjetek	évődjetek	érveljetek
figyeljetek	falazzatok	felezzetek
gerjedjetek	görnyedjetek	gürcöljetek
gyürkőzzetek	gyalázzatok	gyászoljatok
horgadjatok	hajoljatok	hódoljatok
igézzetek	ingassatok	iszkoljatok
ígérjetek	ítéljetek	íveljetek
juttassatok	jároljatok	jósoljatok
kérdezzetek	korholjatok	kiáltsatok
lódítsatok	lárházatok	lapítsatok
lyukasszatok	lyuggassatok	lyukadjatok
maradjatok	merengjetek	morogjatok
neveljetek	növesszettek	nevessetek
nyikkanjatok	nyelveljetek	nyűszítsetek
okuljatok	okoljatok	okádjatok
óhajtsatok	ólmozzatok	ódkodjatok
öleljetek	örüljetek	övezzettek
örkődjetek	örlődjetek	örjítsetek
pereljetek	piruljatok	poroljatok
ránduljatok	rugdaljatok	rikongjatok
sugalljatok	simuljatok	sodródjatok
szeressetek	szorozzások	számlázzatok
térítsetek	tapintsatok	táncoljatok
tyúkásszatok	tyúkásszatok	tyúkásszatok
ujjongjatok	unszoljatok	utáljatok
újuljatok	újítsatok	újrázatok
ültessetek	űrítsetek	ívöltsetek
vonzódjatok	válásszatok	vetkőzzetek
zajongjatok	zokogjatok	zorduljatok
zibongjatok	zsongítsatok	zsendüljetek

RIPORT

Egy szabadosan viselkedő
(majdhogynem azt mondtam, ismerős)
gerlepár hosszan tartó
előjáték után
itt élte meg,
jegenyefenyőnk széttárt karjain,
vágyai beteljesülését.
Amikor a második csésze
kávémat szürcsölgettem
kerti kőasztalunknál
a tűző napon.

A RANGIDÓS TELEPÜLÉS

Nincs kizárva, hogy a Sárgapart
temérdek lyukból, homályló üregből összeállt
partifecske-települése több nemzedéknek
lett bölcső-, lakó- és óvóhelye,
mint szülőhelyem, Becse, amely – Istenem,
hogy eljár az idő! – már kilencszáz éves
(főltéve, hogy lemondunk elődeiről, ami
nem valami épületes állásfoglalás,
hiszen ily földrajzi adottságokkal
megáldott tájon kőkorszakbeli
őseinknek is megakadhatott a szeme),
szóval, szülővárosom, Becse, még nevére
korlátozva is, maholnap
ezeresztendő lesz, és nem ok nélkül
büszkélkedhetünk vele. Ha egyáltalán
büszkélkedhetünk. Mert relatív dolog ez,
s embere válogatja, hogy mire is büszke.
Ha áttekinteném – a tudálékosság
gyanúját is magamra vállalva –
hogy az egyidős városok közül
melyik mire vitte, s miféle szerepet
játszott fennállása óta (az ugyancsak

jubiláló Berlint említénem fel, mely
 Becséhez képest, ugye. . . nos, ez a Berlin
 fennállásának éveit véve alapul
 a mi Becsénknek kisöccse csupán!),
 bizony, nem egy esetben lesújtó eredményt
 kapnánk rózsás távlatú települések
 sorsának alakulásáról.

A Tisza mentén cseperedtem fel. Maradék
 intuíciómmal hajlamos vagyok az emberi nem
 boldogságának, boldogulásának kritériumát
 a lehető legelemibb tényezőire
 leszűkíteni, például a családi
 fészek összetartó melegére. Erről megint csak
 a Sárgapart képzete ötlük fel bennem:
 a leleményről tanúskodó barlangocskák
 zsongással teli biztonsága, az önmegtartás
 megnyugtató távlata. Felsorakoznak a bölcső-
 helyükhöz állhatatosan ragaszkodó fecskemenzedékek.
 A számba vehető települések sorában
 a Sárgapart mindenképpen rangidős lehetne.
 A Sárgapart, amely nyilván az idők kezdetétől
 nyújt biztonságos menedéket, meghitt, meleg otthont
 önfeledten szárnyaló lakóinak.
 És nem kétséges, hogy végezni fogja
 e rendeltetését az idők végezetéig.

Ó, AZ AKÁCOK

Mit mondhatok,
 szépet és jót,
 én, akinek
 talpába, tenyerébe,
 térdébe, ölébe
 – röstellem kimondani is,
 hogy még mijébe –
 szúródtak tüskéi, tövisei
 gyermekkorában a kisszálláson
 (négyzögben akácok övezték)

a csaholó kutyák rohamától
 a legközelebbi fán
 keresve menedéket;
 mit mondjak róla,
 tagjaimon, bőrömon viselve
 a tőle szerzett
     sajgás
 heg-térképeit?
 Mit az akácról,
 amely ó, jaj – magyarul
 még a nevével is szúr!

FELJEGYZÉS A HÁZRÓL

Az a valaki,
 aki beköltözött a házba,
 nem megy ki belőle.

Az a valaki,
 aki kimenne a házból,
 be sem költözött volna.

Ezt beszélik a házról.
 A ház lakójáról.

KLAPANCIA A ROSSZ FOKOZATAIRÓL

Rossz
     a szegénység;
     mégse
 reménytelenség.

Roszsabb
     a betegség;
     de az is
 legyőzhető még.

Legrosszabb
az öregség,
mert az ám
nem átmenetiség!

EPIGRAMMA AKARNOKAINKRA

Rávarrnák magukat fentről az arctalan közre.
Szemtől szembe velük! Egy se legyen precedens!

